

KARTA PRZEDMIOTU

Cykl kształcenia od roku akademickiego: 2022/2023

I. Dane podstawowe

Nazwa przedmiotu	Humanistyka cyfrowa
Nazwa przedmiotu w języku angielskim	Digital humanities
Kierunek studiów	humanistyka cyfrowa
Poziom studiów (I, II, jednolite magisterskie)	II, jednolite magisterskie
Forma studiów (stacjonarne, niestacjonarne)	stacjonarne
Dyscyplina	literaturoznawstwo
Język wykładowy	polski

Koordinator przedmiotu/osoba odpowiedzialna	dr Grzegorz Jędrak
---	--------------------

Forma zajęć (<i>katalog zamknięty ze słownika</i>)	Liczba godzin	semestr	Punkty ECTS
wykład	30	1	2
konwersatorium			
ćwiczenia			
laboratorium			
warsztaty			
seminarium			
proseminarium			
lektorat			
praktyki			
zajęcia terenowe			
pracownia dyplomowa			
translatorium			
wizyta studyjna			

Wymagania wstępne	Znajomość podstawowych pojęć i narzędzi cyfrowych.
-------------------	--

II. Cele kształcenia dla przedmiotu

C1. Poznanie cyfrowych sposobów prowadzenia i prezentacji badań naukowych.
C2. Poznanie narzędzi humanistyki cyfrowej, służących umieszczaniu, poszukiwaniu i przetwarzaniu Informacji.

III. Efekty uczenia się dla przedmiotu wraz z odniesieniem do efektów kierunkowych

Symbol	Opis efektu przedmiotowego	Odniesienie do efektu kierunkowego
WIEDZA		
W_01	Student charakteryzuje podstawy metodologii nauk humanistycznych.	K_W01
W_02	Student rozumie metodykę prowadzenia badań naukowych w zakresie pozyskiwania wiedzy, wyboru źródeł oraz sposobów zbierania i analizowania materiałów zebranych w Internecie.	K_W04
W_03	Student opisuje sposoby funkcjonowania mediów, również społecznościowych, oraz wyjaśnia ich rolę w przemianach kultury współczesnej.	K_W06
UMIĘJĘTNOŚCI		
U_01	Student planuje rozwój własny z wykorzystaniem zasobów Internetu.	K_U07
KOMPETENCJE SPOŁECZNE		
K_01	Student przyjmuje odpowiedzialność za wyrażaną opinię dotyczącą rozwoju współczesnych zjawisk kulturowych w cyberprzestrzeni.	K_K01

IV. Opis przedmiotu/ treści programowe

1. Cyfrowy zwrot w humanistyce. Społeczne i filozoficzne konsekwencje zwrotu cyfrowego.
2. Trudności w cyfryzacji humanistyki.
3. Ośrodki humanistyki cyfrowej w kraju.
4. Badacze i badaczki zajmujący się humanistyką cyfrową.
5. Organizacje pozarządowe przyczyniające się do rozwoju humanistyki cyfrowej.
6. Szczegółowe omówienie głównych cech rzeczywistości cyfrowej (np. wizualność, transmedialność, masowość, polisemiczność, globalizacja, popkulturowość) i ich wpływu na współczesnego człowieka.
7. Media społecznościowe i ich rola w kształtowaniu wizerunku współczesnego człowieka.
8. Wybrane zjawiska kulturowe, związane z rozwojem humanistyki cyfrowej: hakytywizm, cyberpolityka, socjologia i kulturoznawstwo cyfrowe.
9. Sposoby prezentacji wiedzy i informacji w Internecie (infografiki, podcasty, blogi, wiki, grafika 3D, animacje).
10. Intertekstualność i multimedialność.
11. Zarys możliwej metodologii badań naukowych w Internecie (metody – techniki – podmioty obserwacji – tematyka).

V. Metody realizacji i weryfikacji efektów uczenia się

Symbol efektu	Metody dydaktyczne (lista wyboru)	Metody weryfikacji (lista wyboru)	Sposoby dokumentacji (lista wyboru)
WIEDZA			
W_01	wykład konwersacyjny	Egzamin ustny	karta egzaminacyjna
W_02	wykład konwersacyjny	Egzamin ustny	karta egzaminacyjna
W_03	wykład konwersacyjny	Egzamin ustny	karta egzaminacyjna
UMIEJĘTNOŚCI			
U_01	burza mózgów	obserwacja	karta egzaminacyjna
KOMPETENCJE SPOŁECZNE			
K_01	dyskusja	obserwacja	karta egzaminacyjna

VI. Kryteria oceny, wagi

70% pozytywna ocena z egzaminu ustnego

30% aktywność na zajęciach

VII. Obciążenie pracą studenta

Forma aktywności studenta	Liczba godzin
Liczba godzin kontaktowych z nauczycielem	30
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	30

VIII. Literatura

Literatura podstawowa

- Bomba R., *Narzędzia cyfrowe jako wyznacznik nowego paradygmatu badań humanistycznych*, [w:] *Zwrot cyfrowy w humanistyce. Internet/ Nowe media/ Kultura 2.0*, red. A. Radomski, R. Bomba, Lublin 2013, s. 57-72.
- Celiński P., *Nowe media = nowa partycypacja*, Lublin 2014.
- Celiński P., *Postmedia. Cyfrowy kod i bazy danych*, rozdział: *Wyobrażenie, oblicza i sensy baz danych*, Lublin 2013, s. 147-169.
- Celiński P., *Renesansowe korzenie cyfrowego zwrotu*, [w:] *Zwrot cyfrowy w humanistyce. Internet/ Nowe media/ Kultura 2.0*, red. A. Radomski, R. Bomba, Lublin 2013, s. 13-36.
- Goldsmith K., *It's a Mistake to Mistake Content for Content*, „*The Los Angeles Review of Books*”, <https://lareviewofbooks.org/article/its-a-mistake-to-mistake-content-for-content/#!>, 04.09.2018.
- Kasprzak P. [i in.], *Edukacja w czasach cyfrowej zarazy*, Toruń 2016.
- Maryl M., „Centrum humanistyki cyfrowej – instrukcja obsługi” [w:] *(w) sieci modernizmu. Historia literatury – poetyka – krytyka. Prace ofiarowane Włodzimierzowi Boleckiemu*, red. A. Kluba i M. Rembowska-Płuciennik, Warszawa 2017, s. 435-461.
- Radomski A., *Digital storytelling. Kilka słów o wizualizacji wiedzy w humanistyce*, [w:] *Zwrot cyfrowy w humanistyce. Internet/ Nowe media/ Kultura 2.0*, red. A. Radomski, R. Bomba, Lublin 2013, s. 73-82.

Literatura uzupełniająca

- Bolter J. D., *Przestrzeń pisma: komputery, hipertekst i remediacja druku*, przeł. A. Małecka, M. Tabaczyński, Kraków 2014.
- Manovich L., *Język nowych mediów*, przeł. P. Cypriański, Warszawa 2006.
- Nycz R., *W stronę humanistyki innowacyjnej: tekst jako laboratorium. Tradycje, hipotezy, propozycje*, „*Teksty Drugie*” 2013, s. 239-255.
- Pawlicka U., *Na marginesie rozważań o literaturze cyfrowej w kontekście posthumanizmu*, <http://wakat.sdk.pl/na-marginesie-rozwazan-o-literaturze->
- Wierzbicka A., *E-learning – nowy paradygmat komunikacji w dyskursie akademickim*, [w:] *Zwrot cyfrowy w humanistyce. Internet/ Nowe media/ Kultura 2.0*, red. A. Radomski, R. Bomba, Lublin 2013, s. 115-126.